

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **A. W.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.7.2013, o nároku na vdovský důchod

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala u žalované v zákonné lhůtě podání, které bylo vyhodnoceno jako žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí. V žalobě uvedla, že její manžel byl v dalším období, tj. od r. 2007 do 28.8.2012 pojištěn, a proto navrhuje změnit rozhodnutí české pojišťovací instituce. Připojila přehled pojištění od 1.5.1964 do 4.11.2007, kopii rozhodnutí o přiznání důchodu 1.4.2008 a 1.11.2009 a kopii lékařských posudků ze dne 18.11.2009.

[2] Žalovaná k žalobě uvedla, že žalobkyně uplatnila žádost o vdovský důchod prostřednictvím polského nositele pojištění. Svědčí o tom formulář E 207 a formuláře E 203 a E 205. Z těchto dokladů žalovaná vycházela při svém rozhodování o nároku žalobkyně na vdovský důchod. V případě žalobkyně nebyly splněny podmínky § 49 zákona č. 155/1995 Sb., neboť její manžel nebyl ke dni smrti, tj. ke dni 28.8.2012, poživatel invalidního nebo starobního důchodu podle českých právních předpisů ani nesplnil ke dni smrti podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod nebo podmínky nároku na starobní důchod stanovené v § 29 nebo § 31 odst. 1 citovaného zákona, ani nezemřel následkem pracovního úrazu. Při posuzování nároku žalobkyně na vdovský důchod se potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod zemřelého zjišťuje za období přede dnem úmrtí. Jde-li o zemřelou osobu starší 28 let, z posledních deseti roků přede dnem úmrtí. U zemřelého staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před dnem úmrtí, potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podle ust. § 32 odst. 2 citovaného zákona činí důchodový věk zemřelého 62 let a 2 měsíce. Tohoto věku dosáhl dne 21.4.2010. Potřebná doba pojištění s ohledem na § 29 odst. 1 písm. b/ zákona č. 155/1995 Sb., činí 26 let. Zemřelý však získal pouze 25 roků a 252 dnů pojištění, podmínku získání potřebné doby pojištění pro nárok na starobní důchod podle § 29 odst. 1 ani § 31 nesplnil. Zemřelý nesplnil ani podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 odst. 2 citovaného zákona, neboť ke dni úmrtí nedosáhl věku 67 let a 2 měsíců (tj. věku o 5 let vyššího než je jeho důchodový věk). Jak vyplývá z osobního listu důchodového pojištění ze dne 30.1.2013, v rozhodném období od 28.8.2002 do 27.8.2012 získal zemřelý pouze 1 rok a 91 dnů pojištění, namísto potřebných 5 let a v rozhodném období od 28.8.1992 do 27.8.2012 pouze 1 rok a 91 dnů pojištění, namísto potřebných 10 let. Zemřelý tak nesplnil podmínku potřebné doby pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod.

[3] Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 30.1.2013 č.j. X potvrdila. V odůvodnění uvedla, že Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) rozhodnutím č.j. X ze dne 30.1.2013 zamítla pro nesplnění podmínek § 49 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“), a s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, žádost účastnice řízení o vdovský důchod. ČSSZ přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a zjistila, že je správné a v souladu s platnými a účinnými právními předpisy. Manžel účastnice řízení nebyl ke dni smrti, tj. ke dni 28.8.2012, poživatel ani invalidního ani starobního důchodu podle českých právních předpisů. Jelikož nezemřel následkem pracovního úrazu, vznikl by účastnici řízení nárok na vdovský důchod v případě, že by zesnulý ke dni smrti splnil podmínky vzniku nároku na starobní důchod, jak vyplývá z ust. § 29 nebo § 31 odst. 1 zdp, nebo podmínku potřebné doby pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod. V souladu s ust. § 32 odst. 2 zdp činí důchodový věk zemřelého 62 let a 2 měsíce. Tohoto věku dosáhl dne 21.4.2010. Potřebná doba pojištění s ohledem na ust. § 29 odst. 1 písm. b/ zdp činí 26 let. Vzhledem ke skutečnosti, že získal pouze 25 roků a 252 dnů pojištění, podmínku získání potřebné doby pojištění pro vznik nároku na starobní důchod podle ust. § 29 odst. 1 ani § 31 nesplnil. Nesplnil ani podmínky nároku na starobní důchod podle ust. § 29 odst. 2 zdp, neboť ke dni úmrtí nedosáhl věku 67 let a 2 měsíců (tj. věku o 5 let vyššího než je jeho

důchodový věk). V rozhodném období od 28.8.2002 do 27.8.2012 získal zemřelý pouze 1 rok a 91 dnů pojištění, namísto potřebných 5 let a v rozhodném období od 28.8.1992 do 27.8.2012 pouze 1 rok a 91 dní pojištění, namísto potřebných 10 let, jak vyplývá z osobního listu důchodového pojištění ze dne 30.1.2013, který je nedílnou součástí napadeného rozhodnutí. Nesplnil tak podmínku potřebné doby pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod.

[4] Ze správního spisu bylo zjištěno, že

- rozhodnutím ze dne 30.1.2013 žalovaná pro nesplnění podmínek ustanovení § 49 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění a s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/20045 na řízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 žádost o vdovský důchod zamítla;
- manžel žalobkyně se narodil dne 21.2.1948 a zemřel dne 28.8.2012, ve věku 64 let a 6 měsíců;
- z tiskopisu E 203, že manžel žalobkyně v den úmrtí pobíral starobní důchod přiznaný polským nositelem pojištění;
- z tiskopisu E 205 CZ, že zemřelý má prokázáno pojištění v období od 8.8.1966 do 31.1.1986 v počtu 7117 dnů;
- z tiskopisu E 205 PL, že je mu vykazováno pojištění v období

1.5.1964 - 18.12.1964 228 dní

7.1.1965 - 27.3.1965 80 dní

1.4.1965 - 16.7.1965 107 dní

3.9.1965 - 20.2.1966 168 dní

21.1966 - 28.7.1966 158 dní

8.8.1966 - 31.1.19867117 dní v ČR

24.2.1986 - 31.12.1986 307 dní

1.1.1987 - 31.12.1987 365 dní

1.1.1988 - 31.12.1988 366 dní

1.1.1989 - 25.1.1989 25 dní

10.1.2003 - 9.7.2003 180 dní

10.1.2007 - 2.5.2007 113 dní

3.5.2007 - 13.7. 2007 71 dní

31.7.2007 - 13.9. 2007 44 dní

18.9.2007 - 14.10.2007 27 dní

15.10.2007 - 4.11.2007 21 dní

[5] Provedeným řízením a dokazováním soud vzal za prokázané, že

- zemřelý pobíral starobní důchod přiznaný polským nositelem pojištění a naposledy byl pojištěn ke dni 4.11.2007. Celkem (od 1.5.1964 do 4.11.2007) získal 9377 dnů pojištění, což představuje 25 roků plus 252 dnů. Zemřel ve věku 64 let a 6 měsíců.

[6] Žaloba není důvodná.

[7] Jediným žalobním bodem podané žaloby je tvrzení, že manžel byl pojištěn v období od 2007 do 28.8.2012. Toto tvrzení však žalobkyně neprokázala, když soudu předložila toliko osobní list důchodového pojištění vydaný žalovanou dne 30.1.2013, rozhodnutí lékaře polského nositele pojištění ze dne 18.11.2009 o neschopnosti výkonu práce zemřelého do 30.11.2010 rozhodnutí o přiznání starobního důchodu nositelem polského pojištění ze dne 5.8.2010 a rozhodnutí rovněž polského nositele pojištění o přiznání invalidního důchodu ze dne 14.7.2008.

[8] Žalobkyně požádala žalovanou o přiznání vdovského důchodu po zemřelém manželovi, který v České republice odpracoval v období od 8.8.1966 do 31.1.1986 7117 dnů, přičemž celkově i s dobou pojištění v Polsku odpracoval 9377 dnů (25 let a 252 dnů); naposledy byl pojištěn ke dni 4.11.2007.

[9] Podle české právní úpravy, konkrétně ust. § 49 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., *vdova má nárok na vdovský důchod po manželovi, který*

a) byl poživitelem starobního nebo invalidního důchodu, nebo

b) splnil ke dni smrti podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod nebo podmínky nároku na starobní důchod stanovené v § 29 nebo § 31 odst. 1 anebo zemřel následkem pracovního úrazu.

Vzhledem k tomu, že zemřelý nebyl ke dni úmrtí poživitelem starobního ani invalidního důchodu z českého systému pojištění, připadlo tak do úvahy toliko splnění podmínek dle písm. b).

[10] Pro nárok na starobní důchod se dle ust. § 28 zákona č. 155/1995 Sb. vyžaduje splnění dvou podmínek, a to dosažení stanoveného věku (u žalobce činí důchodový věk 62 let plus 2 měsíce, tj. 21.4.2010) a k tomuto dni získání celkové doby pojištění (doba pojištění získaná v Polsku tak i v ČR) nejméně 26 let (§29 odst. 1 písm. a/ zákona č. 155/1995 Sb.).

[11] Vzhledem k uvedenému v odst. [4 a 5] tohoto rozsudku zemřelý ke dni smrti nesplnil podmínky nároku na starobní důchod z českého systému důchodového

pojištění, neboť nezískal alespoň 26 let pojištění.

[12] Pro splnění podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod, kdy den vzniku invalidity by se rovnal dni úmrtí, by zemřelý musel získat dobu pojištění v rozsahu nejméně pěti let v období posledních deseti roků před vznikem invalidity (§ 40 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb.), tj. konkrétně v období od 28.8.2007 do 27.8.2012 a nebo v období posledních 20 let před vznikem invalidity nejméně 10 let, tj. v období od 28.8.1992 do 27.8.2012. Žalobce však s odkazem na uvedené v odstavci [4] tohoto rozsudku tyto podmínky nesplnil.

[13] Krajský soud zcela chápe názor žalobkyně, že odpracoval-li její manžel v České republice více jak 19 let (7117 dní), má nárok na vdovský důchod. Avšak jak již výše uvedeno, nárok vdovského důchodu je odvozován od nároku na starobní nebo invalidní důchod zemřelého dle české právní úpravy; zemřelý na nárok těchto důchodových dávek nedosáhl z důvodu nedostatečné doby pojištění.

[14] Vzhledem k výše uvedenému krajský soud žalobu proti napadenému rozhodnutí žalované zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb.).

[15] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla úspěšná a úspěšná žalovaná nemá právo na náklady řízení ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb.).

[16] Výrok o nákladech státu je odůvodněn ust. § 36 odst. 2 s.ř.s., podle kterého náklady spojené s přibráním tlumočníka platí stát.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy

mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19. února 2014

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně